

A szármagyermek

 Lindiwe Matshikiza Meghan Judge Boglárka Vermeki 3 Magyar hu

Egy kislány volt az első, aki meglátta a távolból közeledő rejtélyes alakot.

Ahogy az alak közelebb ért, a kislány észrevette,
hogymegy egy várandós nő közeledik.

Félénken közelebb ment a nőhöz. "Be kell fogadnunk magunk közé." - határozta el a kislány népe - "Biztonságba helyezzük őt és a gyermekét is."

Hamarosan megkezdődött a szülés. "Nyomj!" "Hozz
takarót!" "Vizet!" "Nyomjjjj!!!"

De amikor meglátták a kisbabát, mindenki ijedve ugrott hátra. "Egy szamár?!"

Az emberek veszekedni kezdtek. “Azt ígértük, hogy biztonságba helyezzük az anyát és gyermekét, ezt is kell tennünk.” - mondták néhányan. “De szerencsétlenséget fognak hozni nekünk!” - mondták mások.

Nemsokára a nő megint egyedül maradt. Azon töprengett, hogy mit tegyen ezzel a furcsa gyermekkel, és mit tegyen magával.

Végül elfogadta, hogy a szamár az ő gyermeke. Ő pedig a szamár anyja.

Ha a gyermek kisméretű maradt volna, máshogy alakult volna a történet. De a szamár csak nőtt. Addig-addig nőtt, amíg már nem fért rá az anyja hátára. És bárhogy is próbálkozott, nem tudott emberként viselkedni. Az anyukája gyakran volt fáradt és ideges miatta. Néha olyan munkákat adott neki, amiket állatok végeznek.

A szamár összezavarodott és nagyon mérges lett. Ezt sem, azt sem tudta jól csinálni. Nem volt ilyen sem és olyan sem. Olyan mérges volt, hogy egy nap az anyukáját úgy megrúgta, hogy a földre esett.

A szamár nagyon elszégyellte magát. Olyan gyorsan futott el, ahogyan csak tudott.

Csak akkor állt meg, amikor már besötétedett. A számár eltévedt. "IÁ?" - suttogta a sötétben - "IÁ?" - válaszolt a visszhang. Egyedül volt. A földön összegömbölyödött és nagyon nehezen, de végül elaludt.

Arra ébredt fel, hogy egy furcsa öregember
bámulja. Belenézett az ember szemébe, és
reménykedni kezdett.

Az öregember magával vitte, és sok a túléléshez szükséges dolgot tanított meg neki. A szamár szívesen hallgatta tanításait, és az öregember is szívesen hallgatta a szamarat. Segítettek egymásnak, és sokat nevettek együtt.

Egy reggel az öregember megkérte a szamarat,
hogy vigye fel egy hegy tetejére.

Aznap fent a felhők között aludtak el. A szamár azt álmodta, hogy az anyukája hívja, mert beteg. És amikor felébredt ...

... a felhők eltűntek az öreg emberrel együtt.

Tudta, hogy mit kell tennie.

Megkereste az anyukáját, aki éppen az elveszett gyermekét siratta. Sokáig csak nézte egyik a másikat, majd szorosán megölelték egymást.

A szárgyermek és az anyukája megtanulták, hogyan éljenek együtt. Nemsokára más családok is költöztek melléjük.

Global Storybooks

globalstorybooks.net

A szármagyermek

 Lindiwe Matshikiza

 Meghan Judge

 Boglárka Vermeki

